

EL BANQUET-PLATÓ

El llibre consisteix en un reunió que fan a casa d'Agató diferents filòsofs. Primer de tot Erixímac proposa que cadascú begui el que vulgui i que aquella reunió no es converteixi en una reunió de borratxos, sinó que es facin discursos sobre un tema en l'ordre en que es troben a la taula. El tema que ell proposa és una lloança al déu Eros, és a dir, a l'amor. Tots hi estan d'acord.

El primer a parlar és Fedre. Per a ell no hi ha res millor que ésser estimar i ésser estimat per algú. Ell defensa que un amant, home o dona, prefereix morir abans que ésser vist pel seu amat en qualsevol acte lleig. Ell creu que un amant ha d'ésser més valent que l'amat i que per això els déus l'afavoreixen més. També creu que Eros és el déu més vell i el honorat.

El següent discurs que es reflexa en el llibre és el de Pausànies. Ell no creu que hi hagi un sol déu Eros, sinó que hi ha dos i, per tant, hi ha dos amors distints. En primer terme existeix l'amor vulgar que és l'emprat pels homes de baixa categoria i són els homes que estimen per igual a les dones que als homes joves.

El segon amor prové de la deessa Urània on no hi va participar cap femella. Aquest amor és l'amor entre homes, ell defensa l'homosexualitat. Ell diu que accions que poden fer els amants semblen bellíssimes que estan fetes com a tal, però si es fan en altres situacions en converteixen en coses lletges.

Ara és el torn d'Erixímac. Aquest relaciona l'amor amb totes les parts i arts de la vida: la medicina, la música, etc. Ell diu que en totes aquestes arts hi apareixen els dos amors: el bell i el vulgar. A més pena que l'endevinació li correspon el treball de guarir aquests amors.

Erixímac passa el torn a Aristòfanes. La intenció d'aquest és la de parlar diferent de com ho han fet Pausànies i Erixímac. Ell diu que en primer moment hi havia tres tipus d'éssers humans: mascle, femella i l'androgen (una barreja dels dos anteriors). Segons ell el mascle va tenir l'origen del Sol, la femella de la Terra i l'androgen de la Lluna.

Els androgins es van fer molt forts i Zeus va decidir partir-los perquè fossin més dèbils.

Zeus es va compadir i va canviar les seves parts sexuals cap al davant, fins aleshores les tenien fora i parien a terra. En aquesta situació les relacions entre mascles eren molt més satisfactòries. Per a ell els millors joves són aquells que es senten atrets per altres joves, ja que són els més valents per naturalesa. També exposa que si dos joves volen estar sempre junts i units és perquè en l'antiguitat ja hi estaven en forma d'androgen.

Després parla Agató. Agató elogia extremadament a Eros. Per a ell és el déu més bell i el millor i també el més jove, contradient a Fedre. Ell creu que l'amor és delicat, benevolent, bo, el millor guia, en resum, el millor.

A més diu que Eros no comet injustícies ni en pateix, tant per part dels homes com dels déus.